

Časopis o naší škole

Číslo 13, leden, únor 2019

Úvodník

„Už máš sbaleno na lyže?“, ptá se maminka syna, žáka sedmé třídy. „Ne, nikam nejedu“, odpoví on znechuceně. „Ale proč? Pojede tam celá tvoje třída. Určitě si to skvěle užijete. Hele, a taky se naučíš lyžovat, jezdit na vleku.“ „Jo, a všichni se mi budou smát, že jsem na tom ještě nestál a budu pořád padat. Tos uhodla.... Radši půjdu na Motor. Tam je aspoň pořádná atmosféra. Na horách je tiicho. Na staďáku si můžu pořádně zařvat GÓÓÓÓL. Víš, jak se tam cítím dobře?“ „Tam jseš ale pořád zavřený vevnitř, kdežto na horách je krásný čistý vzduch. Vyčistíš si plíce. Víš, že to jako astmatik potřebuješ a ne řvát na hokeji.“....

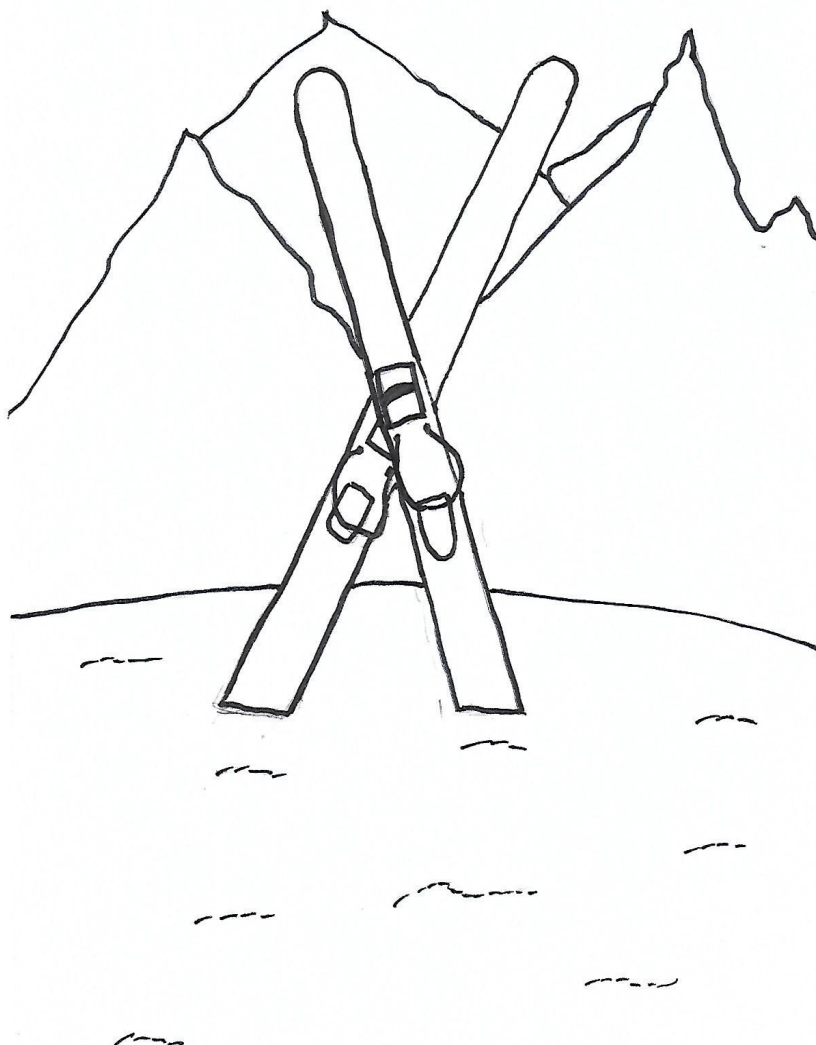
....„Nebudeme o tom diskutovat. Pojd', společně zabalíme, abys to stihnul,“ říká již smířlivěji maminka. „Myslíš, že mám tedy ject?“ „Určitě. Bude to skvělý, uvidíš.“

Nechme ty dva balit a diskutovat. My ostatní, kteří zrovna musíme ještě sedět ve škole, si užijme naše nové číslo věnované zimním sportům.

Krásné čtení

Petr Pešek

Téma: zimní sporty

Obrázky v tomto čísle kreslili žáci 8.C.

Děkujeme

Soutěž

Tentokrát bude soutěž poměrně lehká.

Podle indicií poznej českou sportovkyni.

Česká rychlobruslařka získala na letošním mistrovství světa již **19. zlatou medaili**. Na OH získala celkem 3 zlaté, 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili. Její skvělou disciplínou je dráha na 5 000 m. Zlaté závody však umí zajet i na trati 3 km.

V dětství hrávala basketbal, k rychlobruslení ji v 11 letech přivedl trenér Petr Novák, jehož světrenkyní je doposud. Na mezinárodní scéně působí od jara 2002, kdy se poprvé zúčastnila mistrovství světa juniorů. Na podzim téhož roku zajela první závody Světového poháru; do jeho elitní divize se začala prosazovat v roce 2004. Přelomem v její kariéře se stala sezóna 2005/2006, kdy se zúčastnila Zimních olympijských her v Turíně (zde na trati 5000 m skončila čtvrtá) a na mistrovství světa juniorů získala stříbrnou medaili.

Její jméno je:

Odpovědi pište na :

casopis.d11@seznam.cz

První 3 budou odměněni malou sladkostí

Sněženka

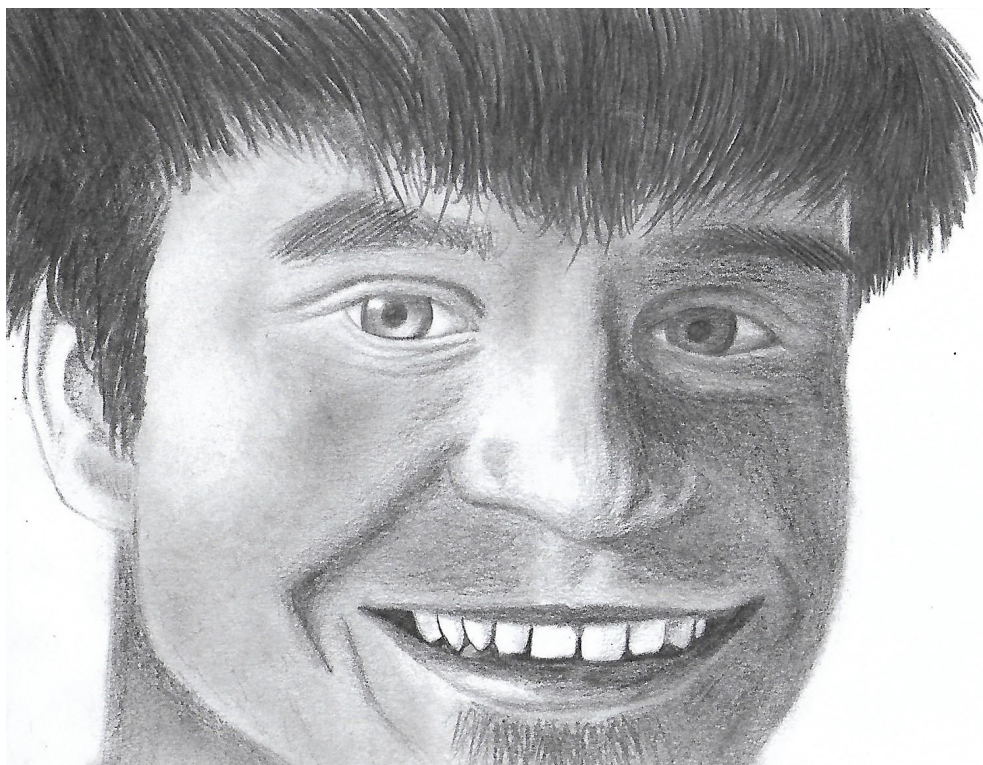
Do bílé barvy namáčí
své štětce paní zima.
A když jí barva nestačí
pláče v ní meluzína.
Když s jarem zmizí sníh a led
nic nezůstane z nich,
jen ve sněženke naposled
najdeme zbylý sníh.

Obsah čísla:

soutěž		str. 2
Lyžařský rozhovor	T. Kajgrová, V. Beňadik	str. 3
Můj poslední lyžerský výcvik	H. Kratochvílová	str. 4
Krasobruslení		str. 5
Mobily ve škole	Školní řád	str. 6
Rozhovor o mobilech	P. Pešek, Z. Hnilička	str. 7
Mobilní glosa		str. 6, 8
Dvě básně		str. 8

Rozhovor s p. uč. Beňadikem

raději?

Nejvíce? To s nedá říct, každá část je super a má něco do sebe. Ale asi nejlepší je sledovat pokrok u těch, kteří na lyžích nikdy nestáli a začnou do toho být zapálení. Zároveň je pěkné i to, jak se tam stmeluje celá třída, fungují a baví se! A pak samozřejmě i konec, kdy všichni skoro pláčou, že se jim nechce domů. To je pro mě taková známka toho, že se jim tam líbilo a že se to povedlo ;-)!

Otázky kladla a za rozhovor děkuje

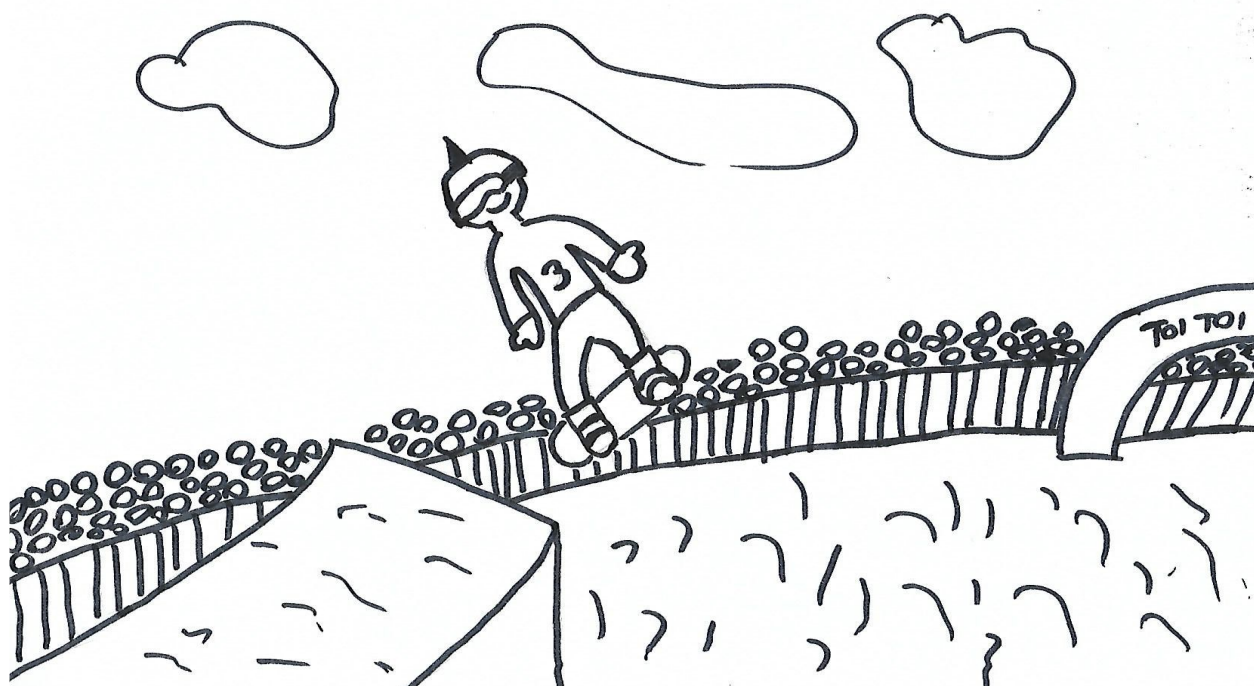
Tereza Kajgrová, 8.C

1. Jaký/é je/jsou vaše nejoblíbenější zimní sport/y a proč?

Oblíbených zimních sportů mám několik, asi nejvíce lyže, ale

dříve to byly i sněžnice či zimní túry po horách.

2. Co vás nejvíce baví na lyžácích či jakou část máte nej-

Můj poslední lyžařský výcvik

Svým posledním lyžařským výcvikem nemyslím dobu mé školní docházky, kdy lyžařské boty byly ještě šněrovací a hitem bylo univerzální vázání značky kandahár.

Naposledy jsem se aktivně jako instruktor účastnila lyžařského výcviku na základní škole v Brloze, kde jsem učila před čtyřmi lety. Měla jsem tehdy třídu zaplněnou převážně dosti divokými a aktivně sportujícími chlapci.

Když za mnou přiběhli radostně do kabinetu se sdělením, že pojedou na lyžák, zaradovala jsem se. Týden neuslyším hlášky typu rozbil okno pantoflem, znehodnotil hasicí přístroj vteřinovým lepidlem, vyrazil zub spolužákovi a podobně. Můj radostný úsměv si chlapci ale špatně

vyložili a hned mě pochválili: „My jsme věděli, že nám to nezkazíte! Budeme jezdit jen na naší sjezdovce.“ A laskavě mě utěšili: „To dáte, my jsme to už v ředitelně zařídili. On s námi nikdo jiný nechťel.“

Poklesla mi čelist a snažila jsem se vzpomenout, jestli mám ještě někde ve sklepě lyže. Byly tam, krčily se v koutě a jasně mi dávaly najevo, že jestli je budu rušit v jejich klidu, skončím na chirurgii a zaviním zvýšenou spotřebu sádry.

Zakoupila jsem si tedy nové lyže a boty a mé sebevědomí rozhodně nezvýšilo prodavačovo přání, ať si s vnučaty pěkně užiju.

Příští pondělí jsem se tedy se svou nadšenou třídou ocitla pod brložskou sjezdovkou. Nebyla dlouhá, zato neupravená, což obsluha vleku vyřešila tím, že k první jízdě připravila chlapcům lopaty. Oni se nedivili, já ano. Pak byl uveden do provozu vlek a to už jsem viděla, že je zle. Dle mého odhadu by patřil spíš do technického muzea a v chodu ho udržovala péče spočívající v obušování a tedy zmenšování tažného kotouče. To zvyšovalo jeho rychlost a mně nebylo jasné, jak se mi vůbec povede dostat se nahoru.

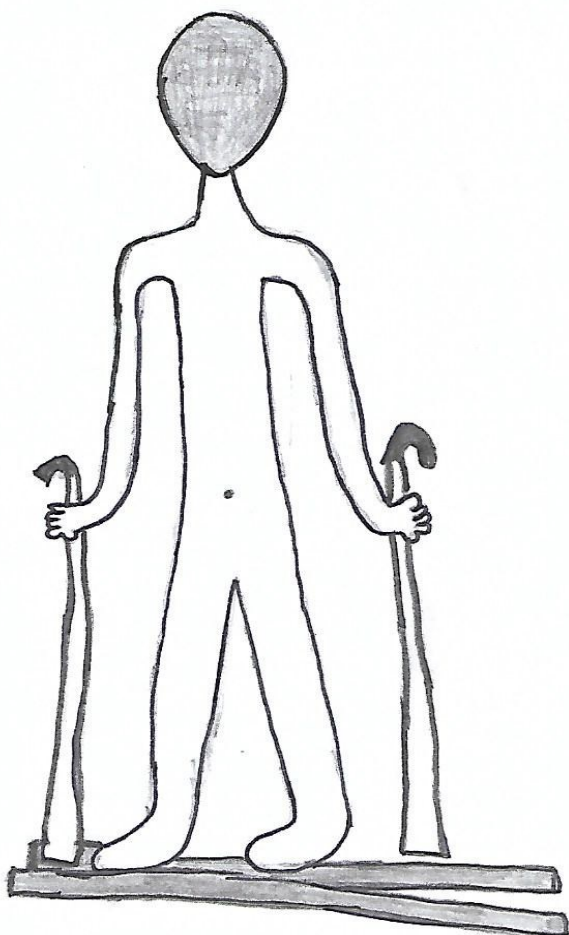
Mí žáci ale nezháleli. Obávali se, že prchnu do bezpečí školy a jejich týden volnosti bude zmařen. Zatímco dívky mi uvěznily nohy do nových lyžařských bot a

přicvakly mě do lyží, chlapci barevně označili jednu kotvu jako bezpečnou a snadno se chytající. Mýlili se. Když mě dostrkali k vleku a podali mi kotvu, cuklo to tak silně, že jsem okamžitě ležela na sněhu a nebyla schopná sama vstát, protože se mi nějak zamotaly nohy do sebe. Navíc jsem měla oprávněný dojem, že nohy najednou nemám dvě, ale tři. Očekávala jsem smích, neboť jsem opravdu musela stát za pohled. Nesmáli se. Postavili mě znovu na nohy, oprášili mě a následoval druhý pokus. Tentokrát už bez hůlek, abych se na ně při pádu nemohla napíchnout. To už bylo lepší, spadla jsem až díky ledové hroudě v polovině vleku. Sjeli se mi na pomoc, přivezli mi hůlky a postrčili směrem dolů. V pudu sebezáchovy jsem nasadila z dětství osvědčený pluh, a zatímco moje třída kolem mě kroužila jako barevní motýlci, já se opatrně sunula svahelem dolů. Tam na mě už čekali a zase mi pomohli s přesunem do kopce. Tentokrát jsem vyjela až nahoru, ovšem nezahnula jsem na správnou stranu, takže jsem vjela mezi stromky a nezbylo mi, než se rozpomenout na disciplínu zvanou slalom. Odměnili mě potleskem.

Když pro nás na konci prvního dne přijel autobus, byla jsem úplně vyřízená. Ne tak moje třída. Sotva vyskákali před školou z autobusu ven, začali rodičům líčit své dnešní úžasné zážitky. Pro ně to bylo prostě boží. Byla jsem atrakcí dne. Paní ředitelce, která na nás také čekala, a při pohledu na mě nabyla trochu provinilého výrazu, slíbili, že na mě dají pozor.“

Uvěřila jsem jim a nakonec to byl týden, na který dodnes vzpomínám.

Helena Kratochvílová

Krasobruslení – věděli jste to?

Krasobruslení je druh bruslařského zimního sportu, ve kterém je kladen důraz na umělecké ztvárnění piruet, skoků a kroků. Dělí se do čtyř základních disciplín, ve kterých běžně soutěží muži i ženy. Krasobruslení se dělí do následujících disciplín:

Jednotlivci (muži a ženy)
Sportovní páry
Tance na ledě
Synchronizované bruslení

Kolébku krasobruslení je Velká Británie, první krasobruslařský závod se zde konal v roce 1814. Odtud se krasobruslení šířilo do celé Evropy a Ameriky. V USA přidali ke krasobruslení ještě hudbu a taneční a baletní prvky.

Při výletu k prvopočátkům krasobruslení jako sportovního odvětví musíme nejdříve mluvit jen o **bruslení**, které se až později rozdělilo do dvou různých sportovních disciplín, krasobruslení a rychlobruslení. První historické zmínky o bruslení pocházejí z Dánska z roku 1134, nejstarší anglická zmínka je datována do roku 1174. Archeologické nálezy (brusle vyrobené z kostí) datují vznik

bruslení až do doby bronzové a kamenné. Primitivní začátky krasobruslení lze

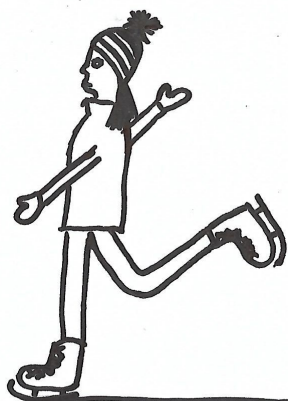
nalézt v Nizozemí 13. a 14. stol. – dřevěné brusle opatřené na spodní straně železným plátkem – k rozjetí však bylo nutné použít hole. Až náhoda, kdy nizozemský truhlářský učeň změnil při zasazování železek vodorovnou polohu za svislou, přinesla změnu. Bruslaři odložili hole, pohyb se stal volnější, rychlejší a ovladatelnější.

V nizozemském Holandsku bylo bruslení zábavou prostého lidu, jak dokazují některé obrazy od starých mistrů, v jiných zemích, a také u nás, bylo bruslení výsadou šlechtických rodů. Počátkem roku 1610 byl na dvoře Rudolfa II. uspořádán velký karneval na ledě. Rozvoj „skutečného“ krasobruslení začal teprve v 18. století, když nože dostaly lehce zahnutý tvar, což umožnilo provádět otáčky a komplikovanější prvky. Nebruslilo se jen v západní Evropě, ale také na východě, zejména v severní části Ruska. Na kovových bruslích se v Rusku jezdilo už v 17. stol. Car Petr I. Veliký si dal v roce 1637 vykovat pár železných bruslí.

Prvními kluzišti byly samozřejmě zamrzlé rybníky a řeky. První umělé kluziště bylo postaveno už v roce 1876 v Londýně (Chalsea). Výstavba dalších umělých kluzišť byla rozhodující pro následující rozvoj tohoto sportu. Absolutně největší zastřešený zimní stadion byl postaven v roce 1960 v Tokiu, Japonsko. Ledová plocha zabírá úctyhodných 4000 m².

Japoncům patří i další prvenství – největší otevřené kluziště, postavené v roce 1976, s plochou 15 400 m².

Zimní stadiony nalezneme nejen v Kanadě, USA, Švédsku a dalších evropských zemích, ale také ve slunném Španělsku nebo také v černé Africe, např. na Pobřeží slonoviny.

Mobily ve škole

Mobily a jejich používání ve škole je téma, které momentálně hýbe (nejen) naší školou. Zvykáme si na nový režim. Určitě se mnozí z vás ptají proč?

Na úvod bych chtěl říci, že téma je aktuální nejen u nás, ale řeší se dle mých zjištění v podstatě v celé republice.

Jsou v pedagogické veřejnosti slyšet názory obou stran. I psychologové hledají výhody i nevýhody těchto opatření. Ale shodneme se většinou na tom, že výhody opatření, které se zavedly i u nás, převažují.

Pojďme se na to společně podívat.

Co říká školní řád?

Bod. III. 7.

Mobilní telefon - žákům se nedoporučuje nosit do školy mobilní telefony. Pokud je s sebou mají, nemají pak tyto povahu „věci odložené“, žáci je musí mít tzv. „při sobě“, za jejich ztrátu škola neručí. Během vyučovacích hodin, o všech přestávkách a při pobytu ve školní družině nesmí být mobilní telefony zapnuté (žák ho vypíná v okamžiku vstupu do školní budovy). Mobilní telefon je uložený ve školní brašně. Mobilní telefon není možné používat v žádných prostorách školy. Při porušení zákazu provede vyučující

zápis o porušení školního řádu. Rodiče budou o této situaci neprodleně informováni. Při opakovaném porušení zákazu bude žák kázeňsky potrestán. Pokud žák potřebuje telefonní spojení s rodiči nebo zákonnými zástupci, obrátí se na svého třídního učitele nebo jiného pracovníka školy, který s ním záležitost vyřídí. Snímání obrazu a zvuků bez souhlasu snímané osoby je v rozporu s občanským zákoníkem (§ 84 a § 85). Žákům je povoleno používat internet a sociální sítě na všech komunikačních zařízeních (i na vlastních) v prostorách školy pouze k

účelům výukovým, a to pod dohledem vyučujícího. Jiná činnost s těmito prostředky, zvláště taková, která nese prvky kyberšikany, je přísně zakázána. Porušení těchto nařízení bude trestáno dle jeho závažnosti kázeňským opatřením (DTU, DRŠ, snížená známka z chování) nebo ve spolupráci s Policií ČR. Možnost používání mobilního telefonu při akcích mimo budovu školy (výlety, exkurze, divadla, koncerty, lyžařské kurzy apod.) bude určena pedagogickým doprovodem před zahájením akce.)

Mobilní glosa

Všimli jste si ve třídách a na chodbách školy nějaké změny? Já jsem hned v lednu, kdy prosáklo mezi děti nařízení o mobilech, viděl žáky bavící se mezi sebou. Žáky, kteří

„nečučí“ do mobilu, ale koukají jeden na druhého, vysvětlují si látku nad sešitem, svačí, povídají si... To je proměna od zamklých hrajících strojů, kteří nepotřebují ani jíst, ani pít. Chodby opět ožily ruchem a zábavou, v některých třídách jsem viděl společenské hry, opět se hodně využívá ping pongový stůl.

Minimálně ve výše zmíněném se tento krok našeho vedení povedl.

A jak to mají jinde ?

V rychlosti jsem si projel školní řády škol v ČR. Ty, co vyjmenoval pan ředitel v našem

pokračování na str. 8

Rozhovor s panem ředitelem

1. **Od 1. února 2019 se mění školní řád v bodě III. 7. – je zakázáno používat mobilní zařízení i o přestávkách (přesná citace na str.6). Co vás, jako vedení školy, vedlo k tomuto kroku?**

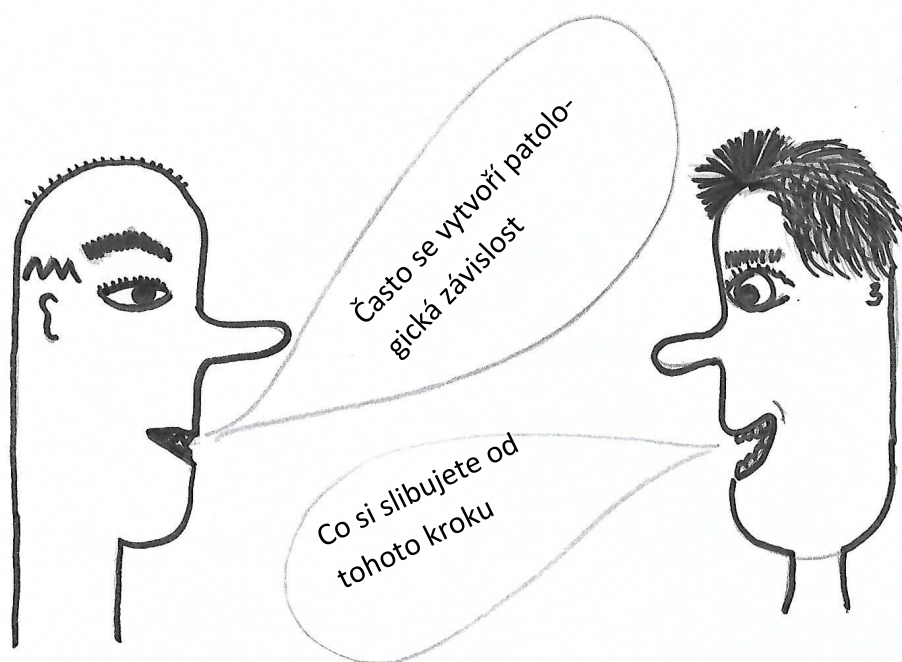
„Používání MT žáky má určitě své opodstatnění zejména jako pojítko mezi žákem a rodinou, jako výuková pomůcka a třeba jako pomocník při vyhledávání informací nebo relaxační nástroj. Používání MT má ale také velké množství negativních dopadů na žáky. Jde o výrazné snížení osobní komunikace a s tím souvisí i potlačování některých kompetencí uvedených v RVP. Často se vytvoří i patologická závislost na jeho používání. Velmi často je ve spojení se sociálními sítěmi předmětem šikany spolužáků i zaměstnanců školy. Velmi negativně se jeho používání promítá do trávení přestávek ve škole. Můžeme tedy závěrem shrnout, že k tomuto kroku nás vedly poznatky, jak naši žáci tráví přestávky a jaké problémy s používáním MT jsme řešili.“

2. **Jaké budou sankce za nedodržení tohoto bodu?**

„Sankce za nedodržení tohoto bodu budou dle školního řádu.“

3. **Tento bod ŠR byl také konzultován s rodiči našich žáků na třídních schůzkách 7. ledna 2019. Jak toto nařízení přijali?**

„Výbor i rada Spolku rodičů přijala kladné usnesení. Na zasedání zástupců tříd, kde byla tato změna též projednána, nebyl vznesen nesouhlas, a tak zástupci vzali tuto změnu na vědomí. Zástupci tříd poté projednali toto s rodiči jednotlivých tříd a ani zde nebyly vzneseny žádné námítky.“

4. **Co si slibujete od tohoto u dětí celkem nepopulárního kroku?**

„Doufáme, že dojde ke zlepšení klimatu ve škole, ke zlepšení vzájemné komunikace mezi žáky, k fyzické relaxaci o přestávkách, že se nebudou objevovat problémy se šikanou související s využíváním MT a žáci i lépe využijí přestávky k očekávaným činnostem – jídlo, pití, příprava na hodinu, odpočinek Dále chcí říci, že používání MT k výuce (například pro vyhledávání infor-

mací) bude po dohodě s vyučujícím stále možno. Rovněž pokud by měl žák o přestávce závažný problém a potřeboval by ho řešit s rodiči, bude mu po dohodě s pedagogickým dohledem umožněno MT použít.“

5. **Mohl byste nám říci na závěr našeho rozhovoru, jestli ta-**

kováto opatření mají i na jiných ZŠ v našem městě? Určitě se jako ředitelé bavíte i o těchto věcech.

„Ano, tato regulace užívání MT ve škole se vyskytuje i na jiných ZŠ v ČB (např. ZŠ a ZUŠ Bezdrevská, ZŠ a MŠ J. Š. Baara, ZŠ Nerudova) a v dalších školách se k této regulaci MT též chystají.“

Děkuji za rozhovor

Petr Pešek

pokračování ze str. 6

rozhovoru, mají v řádu hodně podobné formulace. Některé školy mají přímo specifikace míst záka- zu mobilování—např. aula, hřiště, jídelna, exkurze apod. CZŠ na Ru- dolfovské ulici jde dokonce ještě dál—za trojí porušení školního řádu (včetně nepovoleného pou- žívání MT) je navrženo kázeňské opatření. Jinde se mobily sbírají a vrací zákonným zástupcům atd.

Na ZŠ napříč republikou se objevují podobné zákazy.

Pokud se dle slov p. ředitele i na ostatních budějovických ško- lách chystají k určitému omezení používání MT, pak v podstatě ne- ní co dodat. Možná že i současní odpůrci těchto nařízení pochopí, že **zdravé** používání MT je v dneš- ní době potřebné, ale ve škole je nutné ho regulovat z důvodu výše

zmíněných.

Závěr

Závěrem bych chtěl dodat: v současnosti se opravdu ve škole zvýšila hlučnost, ale vyčkejme, vytrvejme. Nedělejme ukvapené závěry. Žáci si určitě zvyknou a nový režim se zajede a bude to v pohodě. I hluk se zmenší.

Petr Pešek

Zima – Jiří Žáček

Jak peřina za peřinou
po obloze mraky plynou.
Pár těch peřin puklo mrazem,
peří se z nich sype na zem.

1.
Sláva – sněží! To je prima,
letos bude bílá zima!
2.
Honem děti, máme práci,
ať tu stojí sněhuláci.

Lyže

Hádala se lyže s lyží,
co se stane, když se zkříží.
Kdyby šlo jen o lyže!
Vznikly jiné potíže!
Sníh se zvedl jako mrak,
z lyžaře je sněhulák.

Téma pro příští číslo: Umění

Uzávěrka dalšího čísla:

25.3.2019

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem ZŠ Dukelská,

České Budějovice, www.zsdukelska.cz

Řídí redakční rada pod vedením Mgr. Petra Peška

e-mail pro zasílání příspěvků: casopis.d11@seznam.cz nebo
petr.pesek@zsdukelska.cz